

Motion till riksdagen 2019/20:1137

av **Thomas Morell och Mikael Strandman (båda SD)**

Minska regelbördan för företag inom besöksnäringen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om minskad regelbörda för företag inom besöksnäringen och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Företag inom besöksnäringen upplever att deras vardag tyngs av krångliga regelverk och det får en negativ verkan på företagens möjlighet att utveckla och expandera sin verksamhet. I många fall är reglerna föråldrade och de är svåra att anpassa till dagens verksamheter, något som ovillkorligen måste åtgärdas. Ett exempel på en resurskrävande åtgärd som restaurangägare drabbas av är personalliggaren. Ett regelverk som hade sin givna och berättigade funktion när det infördes, men som i dagens verksamhet skapar en stor administrativ belastning för företagen. Med dagens teknik bör man kunna lösa personalredovisningen digitalt, kanske med direktuppkoppling till en server där sedan kontroller kan genomföras mot den sparade informationen. Inte ens Skatteverket kan idag se något egentligt värde i personalliggaren och då bör detta regelverk omedelbart ses över, moderniseras eller rent av avskaffas.

Syftet måste vara att komma åt de som fuskar och för att det målet skall nås måste regelverk och tekniska lösningar vara enkla att hantera och övervaka. Det skall vara lätt att göra rätt, både för företagaren och kontrollerande myndighet.

En annan märklig regel är kravet på ”danstillstånd”. Om någon dansar på ett ställe som saknar danstillstånd måste ägaren se till att dansen upphör, annars kan det betraktas som en anordnad danstillställning och företagaren riskerar att drabbas av böter eller fängelse i högst sex månader. Lagstiftningen är minst sagt föråldrad och måste omedelbart ses över och anpassas till dagens förutsättningar. För övrigt gav riksdagen redan 2016 uttryck för att ”danstillståndet” skall avskaffas.

I dagens plan- och bygglag (PBL) krävs det bygglov för säsongsuppställda husvagnar. Ännu ett regelverk som skapar onödig byråkrati och som känns omodernt. Bara genom begreppet campingplats torde det stå klart för var och en att det är fråga om en plats för husvagnar, husbilar, tält m.m. Bara för att belysa hur onödig och ineffektiv lagstiftningen är ges här ett exempel. På campingplats A kommer familjen Adamsson in och ställer upp sin husvagn under juni månad. I juli övertar familjen Bertilsson samma plats och i augusti är det familjen Cesarssons tur att stå på platsen. Samtliga familjer campar med husvagn. I och med att platsen övertas av tre olika familjer anses det inte vara nödvändigt med bygglov. Väljer däremot familjen Adamsson att stå på så kallad säsongsplats över samma tidsperiod krävs det bygglov. Var ligger logiken i detta förfarande? Platsen brukas för campingändamål av husvagnscampande familjer oavsett om de står i en eller tre månader; ingenting ändras i sak mer än att namnen på de som bor där är olika.

Besöksnäringen är en stor och viktig industri för landet och dessutom är näringen en stor och betydande arbetsgivare. Det är därför av yttersta vikt att denna viktiga näring kan utvecklas och skapa fler arbetstillfällen. Givetvis skall besöksnäringen regleras med regelverk precis som all annan verksamhet, men regelverket och tillämpningen av detsamma måste vara anpassat till dagens förhållanden. Det är inte särskilt rationellt att utöva tillsyn hos företagen med ett regelverk som är upp till 50 år gammalt, eller äldre.

Thomas Morell (SD)

Mikael Strandman (SD)